

De mobiele 'coffee corner' voor dak- en thuisloze mensen in Amsterdam

APRIL

Voorwoord

Als nieuwe coördinator van de Koffiëts ging ik dit keer met Bartek op pad. Het was een mooie zonnige dag, dus heerlijk om er op uit te gaan. Ik hou van de stad. Maar die rit heeft mijn liefde voor de stad wel wat veranderd. Ik ken de binnenstad van Amsterdam heel goed en heb mijn studentenleven veel in cafés en rondom de faculteiten van de UvA gehangen. Een plek waar ik gevormd ben. Terwijl ik zo met Bartek door de stad fietste veranderde er iets. Opeens keek ik heel anders. Was de Albert Heijn achter de Dam niet meer een supermarkt waar ik probeerde iets gezonds en goedkops voor mezelf te kopen. Maar de plek waar iemand voor de ingang zijn hele hebben en houden had uitgesteld om die dag door te komen.

Op de Dam ontmoetten we bekenden van de Koffiëts. Vrienden noemt Bartek hen. Terwijl we de jongeman met de duiven een kopje thee aanbieden komt er blij een jongen aanlopen die net als Bartek uit Polen komt. Hij was arbeidsmigrant die in de kassen werkte. Maar toen het seizoen voorbij was moest hij zijn onderkomen verlaten en werd hij dakloos en werkloos. Hij verdient nu wat bij door het maken van grote bellenblaas voor toeristen. Ik zie dat Bartek en hij blij zijn om elkaar te zien.

Achter het centraal station zegt een jongen uit België die nu 7 maanden dakloos is: 'Deze kleine dingen die jullie doen, die betekenen heel veel voor mij. Ik vind het echt heel fijn dat jullie dit doen.'

Je ziet en hoort de rauwheid, maar toch ook dat het zin heeft dat we opkomen dagen te midden van die narigheid. En dat we wellicht een sprankje hoop kunnen bieden. En dat deze mensen zonder ze het misschien beseffen ook ons weer iets geven. Zo blijft het wederkerig. En dat allemaal rondom een kopje koffie of thee.

Student bij de Koffiëts

'Als student heb ik me bij de Koffiëts opgegeven als vrijwilliger. Het leek me een leuk project. Wat het echter met mij gedaan heeft, had ik nooit verwacht. Ik heb nu zo'n nieuw perspectief gekregen op het leven. Het heeft me ongelooflijk verrijkt. De verhalen van de mensen die ik op straat tegen kom raken me. Op straat belanden kan de beste mensen overkomen. De verhalen zijn vaak tragisch. En toch is iedereen vaak zo vriendelijk. Het is heel bijzonder om te doen en ik nodig vaak vrienden uit om ook mee te fietsen om het te ervaren. Ik raad iedereen aan dit eens te doen.' - Bartek, 20 jaar, honours student Economics and Business Economic UvA.

Dankzij jullie steun is dit mede mogelijk. We zijn daar heel dankbaar voor! Want we zien ook echt wat het doet.

Hartelijk dank voor het lezen & jullie steun aan de Koffiëts,

Sarah Klerks & het Koffiëts-team

P.S. Zou je een keer willen meefietsen? We zoeken mensen die maandelijks een rit willen doen. Mail mij gerust: s.klerks@diaconie.org

